

[Gottschalck-Hansen.]

ståeligt, om de enkelte kommuner undertiden kan have svært ved at følge det hastige tempo, selvom det skal erkendes, at samtlige omegnskommuner befinder sig på at opfylde tidens krav. Det er derimod ejendommeligt, at statsadministrationen på visse områder synes at sakke agterud. Det synes således ejendommeligt, at Hvidovre kommune med ca. 28 000 indbyggere og Rødovre kommune med omkring 24 000 indbyggere ikke er selvstændige postdistrikter, men i postal henseende henhører under Valby eller Vanløse. Disse kommuner, der under den forrige regering — som det ærede medlem hr. Rager ganske rigtigt sagde — fik begrænsede købstadrettigheder, og som i befolkningstal overstiger de fleste danske købstæder, kunne vel nok med nogen ret forvente at være selvstændige postdistrikter. Jeg håber, den højtærede minister for offentlige arbejder vil stille sig positivt til en ændring i dette forhold.

Endelig vil jeg gerne anmode den højtærede justitsminister om at undersøge, hvorvidt det er forsvarligt og rigtigt at lade hovedvej 1 begynde som hovedvej allerede ved Damhuskroen. Hovedvejen, der vel nok på sit første stykke er den mest trafikerede vej i landet, er desværre ikke façadeløs, tværtimod går den gennem tæt befolkede byer som Rødovre og Glostrup, uden at lyskurve eller trafikfyregulerer færdslen. Hvis man rykkede hovedvejen ud til ringvej B 3, der ligger umiddelbart vest for Glostrup eller ca. 12 km fra København, ville man blive skånet for en i trafikmæssig henseende uforvarlig kørsel gennem to store byer, og mange ulykker kunne undgås. Sålænge hovedvejen samtidig er en købstads hovedgade, bør trafikreglerne sidestilles med dem, der gælder i enhver større by.

Medens jeg er ved den højtærede justitsminister: blot et enkelt ord om de bølloverfald, jeg ved tidligere lejlighed har omtalt her i tinget. Jeg vil dog først rette en hjertelig tak til det ærede medlem hr. Rager for den tilslutning, han har givet den aktion, jeg har rejst i anledning af de mange voldssager. Jeg har hele tiden vidst, at mit parti stod bag mig i de synspunkter, jeg har givet udtryk for, men det er opmun-

trende og værdifuldt at se, at man også fra anden side i tinget er indforstået med, at der her er et problem, som skal og må løses.

Da jeg stillede mit spørgsmål til ministeren, svarede denne, at man allerede havde overflyttet mere politi til patrouille-tjeneste. Jeg betvivler selvfølgelig ikke, at dette er rigtigt, men det har desværre bare ikke hjulpet, ikke nok i det mindste — vi læser daglig om det stadig omsiggribende gangsteruvæsen. Der må altså endnu mere politi på gaderne, og justitsministeriet må søge at fremme muligheden for, at politiet kun, eller i det mindste fortrinsvis, beskæftiger sig med politiopgaver og ikke, sådan som det nu er tilfældet, med en række civile spørgsmål, der er politiet ganske uvedkommende. Altfor mange af vor politistab er henvist til egentligt kontorarbejde. Personalet beskæftiger sig med mange spørgsmål og problemer, som bevirker, at de ikke kan deltage i den aktive tjeneste.

Det er således fuldkommen meningsløst, at politiet skal arbejde og virke med ting som paternitetssager, alimentationssager, hundetegn, lægdssager, brandvedtægter, veterinærsager og meget andet. Klimaks i ejendommelighed nåedes dog vist, da en politiassistent meddelte mig, at han havde politifolk ude for at føre tilsyn med, om daggamle kyllinger havde diarrhé. Hvis politiet kun, eller i det mindste i overvejende grad, kom til at beskæftige sig med egentlige politisager, ville der utvivlsomt kunne skabes mulighed for, at patrouilleringen blev mere effektiv, og man kunne derved forhindre et anseligt antal af de mange voldssager, som — den højtærede ministers beroligende ord til trods — alligevel har skabt uro og nervøsitet i den københavnske befolkning og i videre kredse.

Erhard Jacobsen: Jeg vil gerne først understrege, at der ikke er tale om et komplot, når nu 3 talere efter hinanden har taget problemer fra Københavns omegnskommuner op til behandling. Men det er vel ikke en tilfældighed, det skyldes bl. a., at disse problemer trænger sig på, og at de folk, der bor derude, ønsker, at det høje ting skal blive opmærksom derpå.

Den stærke tilflytning, som disse kommu-